

Razele soarelui pătrund până în adâncul mării și fac corali colorați să strălucească, iar solzii peștilor să sclipescă precum niște oglinzi mici. Algele marine maro-verzui se leagănă ușor, odată cu unduirea valurilor. Ce mare de culori!

— În sfârșit, din nou acasă!

Domnul Caracatiță își lasă peștele-geamantan pe podea.

Zbrrrrum!

— A fost drăguț să le vizitez pe rudele mele din adâncul mării, le povestește el coralilor. Dar este o zonă destul de întunecată, știți? Fără culori, abia dacă se zărește ceva strălucind. În adâncul mării, totul se vede negru închis. Negru ca cerneala din săculețul meu. Corali dau din cap, arătând că înțeleg.

— **A**vem locuitori noi?

Domnul Caracatiță arată spre ciudata adunătură de meduze și dragoni-de-mare. Fără să participe la discuție, aceștia plutesc pe loc, în apă, în fața lui.

— Ei nu pot vorbi. Sau nu vor, mârâie Thor. Ciudate creaturi.

— Trebuie să aibă un cuib pe undeva, mârâie Puffy.

— Înainte era liber la noi, dar acum vin toți puhoi, face Bob o rimă într-un mod destul de ciudat.

Domnul Caracatiță îi cercetează pe nou-veniți gânditor.

— Să sărbătorim întoarcerea mea împreună cu ei. Astfel vom face cunoștință.

